

Stalni stik z delegati

Zaupati nekomu funkcijo sekretarja občinske skupščine pomeni imeti vanj popolno zaupanje. Se posebej, če vemo, da je to nova poklicna naloga, ki bo dobila svojo popolno izpolnitev šele potem, ko bo tudi novi delegatski sistem resnično zaživel tako, kot ga ustavi SFRJ in SRS predvidevata. Občinski statut opredeljuje funkcijo sekretarja takole: »Sekretar skupaj s posebno službo občinske skupščine opravlja tehnične naloge v zvezi z delovanjem občinske skupščine in njenih organov ter sodeluje z delegacijami in konferencami delegacij...«

Na vsak način je treba povedati, da novi sekretar občinske skupščine ne bo to, kar je bil do sedaj tajnik. Nikakor ne, kajti če bi se to zgodilo, potem bi to pomenilo, da ne bomo izpolnili nalog, ki jih pred nas postavlja nova usta-

da bo njegova naloga predvsem proučevanje metod dela novega delegatskega sistema, ki po njegovem mnenju pomeni pomembno stopnico višje v samoupravni usmerjenosti našega političnega sistema.

»Prvič, gre za to, kako medsebojno uskladiti in povezati delovanje nove skupščine prek delegatov do temeljnih družbenih skupin in navzgor, v zbor občine, mesta, republike do družbenopolitičnih zborov federacije. Drugič, gre za vprašanje, kako doseči nove odnose, da bo delegat tesno povezan s svojimi volivci, ki naj bi tudi v celotnem sistemu odigrali aktivno vlogo, in s tem predstavljali novo obliko neposredne demokracije.«

Ko smo se v nadaljevanju pogovarjali o nalogah, ki čakajo občinsko skupščino oziroma nalogah, ki zadevajo predvsem njega in njegovo delo, je dejal, da je zanj trenutno ena bistvenih nalog izdelava poslovnika za delo skupščine, v katerem bo treba jasno določiti način delovanja delegatov in ob tem posvetiti posebno pozornost racionalizaciji samega poteka seje...» Da pa bi to dosegli, je po mnenju Ivana Hafnerja nujno potrebno, da imata sekretariat skupščine stalne stike z delegacijami, in sicer tako, da bi že pred sejo zbral stališča in pripombe posameznih delegacij in jih posredoval Izvršnemu svetu občinske skupščine, ki bi nato lahko na podlagi poprejšnje analize izrekal na sejah že izdelana stališča in predloge.«

Seveda je vprašanje, ki se nam je vsililo ob tem, vprašanje izobraževanja delegatov, kajti le na ta način bo lahko sekretariat, kot je govoril Ivan Hafner, resnično sodeloval z delegati. Ivan Hafner je kratko odgovoril na to vprašanje: »Tu se mora angažirati predvsem SZDL, sindikati in jasno tudi zveza mladine, predvsem pri celi prejšnji politični stališča. Seveda pa bo verjetno potrebno z delegacijami organizirati stalne seminarje oziroma stalni način izobraževanja s področja družbenopolitičnih in ekonomskih odnosov, kjer bi se podrobneje seznanjali z delovanjem našega novega družbenopolitičnega sistema in ob tem »razčiščevali« probleme praktičnega delovanja novega delegatskega sistema.«

V nadaljevanju pogovora smo Ivana Hafnerja vprašali, če bo skupščina kadrovskega lahko odgovorila vsem nalogam, ki jo čakajo, predvsem pa če bo lahko s sedanjimi kadri vzpostavila stik z delegati.

V zvezi s tem je Hafner dejal, da bodo morali sedanji službi tajništva občinske skupščine nedvomno priskočiti na pomoč tudi ostali strokovni delavci občinskih upravnih organov in člani izvršnega sveta skupščine občine Ljubljana-Center.

Ob koncu pogovora nam je Ivan Hafner zatrdil, da bo na vsak način skušal svoje delo opraviti najbolje, kot bo znal in da se bo skupaj z vsemi ostalimi zavzemal za resnično vzpostavitev novega delegatskega sistema, tako kot ga postavlja nova ustava. Pri njegovem delu mu želimo kar največ uspehov.

S. DRLJE

Samoprispevek: v Centru in prevelike zamude pri gradnji

Ko smo se Ljubljanci leta 1971 s svojim DA odločili za samoprispevek, smo se obvezali, da »bomo v petih letih zgradili v našem mestu 50 objektov, in sicer deset osnovnih šol s telovadnicami, šest prizidkov k osnovnim šolam, prav tako s telovadnicami, tri prizidke brez telovadnic in štiri samostojne telovadnice. Po petletnem programu pa bomo hkrati pridobili še vzgojno posvetovalnico, posebno šolo ter devetnajst VVZ in pet prizidkov ali adaptacij k VVZ. Ko bo tako čez dobri dve leti (gradnje se bodo seveda zavlekle tja v tretje leto) program izpolnjen, bomo v Ljubljani pridobili 230 učilnic in 3640 novih mest v vzgojno varstvenih zavodih.«

Program referenduma je predvidel, da bi se z gradnjo šol in vrtcev približali enoinpolizemskemu pouku na osnovnih šolah, da bi zagotovili prostore za podaljšano bivanje učencev, in končno da bi 45 odstotkom predšolskih otrok zagotovili organizirano družbeno varstvo.

Denar iz samoprispevka se zbira v skladu ljubljanskih občin za gradnjo osnovnih šol in VVZ v Ljubljani, delo sklada pa vodijo upravni odbor in šest stalnih komisij. Celoten investicijski inženiring je upravni odbor poveril ljubljanskemu investicijskemu zavodu in inženirskemu biroju Elektroprojekt.

Razlika med investicijsko vrednostjo objektov in denarjem, zbranim iz samoprispevka, pokriva občinske skupščine, sklad za otroško varstvo pri TIS in ostali viri.

Po finančnem načrtu sklada za leto, se denar steka takole: 56.500.000 dinarjev iz krajevnega samoprispevka, 19.000.000 je prispevek sklada za otroško varstvo pri TIS, prispevek skupščin občin iz proračuna oziroma posebni del prispevka znaša 31.276.000 dinarjev in 1.500.000 so ostali viri. Skupni letošnji dohodki bodo torej 108.276.000 dinarjev. Iz tako zbranih dohodkov za letošnje leto je namenjeno za gradnjo osnovnih šol 78 milijonov 65 banistična presoja štirih lokacijskih dinarjev, za gradnjo VVZ pa bo porabljenih 25.811.000 dinarjev.

In kako je v Centru — vemo sicer, da je bilo ob sprejetju referenduma v tej občini zajetih v družbenem varstvu okoli 40 odstotkov otrok, prav tako so imeli tudi enoinpolizemski pouk v osnovnih šolah — kakšen je bil program za to občino in kako napredujejo gradnje, o tem smo se pogovarjali z dr. Primožem Kuretom, načelnikom oddelka za družbene službe občine Center.

»Najprej o vrtcih. Program je obsegal naslednje: novogradnjo vrtca Ane Zihel ob Resljevi cesti, nov objekt na Poljanah in manjši vrtec, najverjetneje bo to primerna ureditev katerega že obstoječih

objektov za 40 otrok v krajevni skupnosti Ajdovščina. In še kar zadeva šole, predvideva program predvsem razširitev obstoječih objektov, zlasti za nujno potrebno podaljšano bivanje v šolah Prule, Toneta Tomšiča, dr. Jožeta Potrča in Prežihovega Voranca. Dinamika gradnje je bila že spočetka planirana tako, da bo večina građenj v občini Center v letih 1975 in 76.«

Z gradnjami nekoliko zaostajamo. Kje tičijo vzroki zaostojev?

»Za Center je značilno, da ima zelo malo »prostih«, nepozidanih površin, da je treba vložiti silne napore pri iskanju ustrezne lokacije, zlasti za nove objekte. Veliko smo že povedali o tem, s kakšnimi težavami smo se ubadali pri vrtcu Ane Zihel — obstoječi vrtec je bilo treba zaradi nekvadratne gradnje starega objekta podreti in na njegovem mestu zgraditi novega. Zdaj je ta vrtec tako rekoč v končni fazi gradnje — zamuja le okoli 20 dni — in bo letos jeseni sprejel pod streho 400 otrok, 100 bo novih mest.«

— Vrtec na Poljanski cesti bi morali začeti graditi že leta 1973?

»Da, predvideno je bilo, da bi tu zgradili vrtec za 150 otrok — vrtec bi stal med Ambroževim trgom in Rdečo hišo, vendar bo možno tu zagotoviti prostor le za 90 otrok, za preostalih 60 mest pa se prav zdaj pogovarjajo, kje najti prostor. Gradnja VVZ ob Poljanski cesti se je zavlekla zato, ker ga ni bilo mogoče graditi posebej, ampak bo »vključen« v stanovanjsko zidavo tega predela. Graditelj SGP Grosuplje nas je obvestil, da nameravajo pričeti z gradnjo vrtca v drugi polovici prihodnjega leta.«

— Preostane nam še vrtec na Ajdovščini po programu leta 1975.

»Iščemo primerno lokacijo. Zdaj je pri ljubljanskem urbanističnem zavodu naročena urcij — bilo je več predlogov, vendar nekaj povsem neustreznih — na območju krajevnih skupnosti Ajdovščine ali Gradišča. Predvidoma naj bi tu adaptirali kakšno hišo (za 40 otrok) odločitev pa bo seveda padla, ko bomo imeli izdelane vse presoje, priporočila in analize.«

— Po prvotnih načrtih bi morali prihodnje leto s prizidkom povečati prostore pri osnovni šoli Prežihovega Voranca?

»Da bi pravočasno začeli z gradnjo dozidave, so bile že lani izdelane in sprejete pro-

gramske osnove, ki sta jih sprejela gradbeni odbor pri krajevni skupnosti Ajdovščina in pristojni svet občinske skupščine. Funkcionalno tehnološka komisija pri upravnem odboru sklada za gradnjo šol in VVZ pa je predlagala in strokovno utemeljila, da je možno in upravičeno pri tej šoli adaptirati in ne dozidati prizidka. Namreč z adaptacijo bi prav tako pridobili potrebne in načrtovane osem učilnic. Zaradi različnih mnenj je upravni odbor sklada sprejel sklep, naj se razpiše natečaj za najugodnejšo »rešitev tega vprašanja«, to je dozidavo ali adaptacijo. Rok za oddajo idejnih projektov je potekel in kmalu bo znano, kdo je najugodnejši ponudnik.

Prav tako so zdaj v razpravi programske osnove za dozidavo osnovne šole Prule in Toneta Tomšiča.«

— Kaj bo letos zgrajeno, da tako rečemo, mimo samoprispevka, torej z denarjem iz občinskih in drugih virov?

To bo VVZ »Stara Ljubljana«, pravzaprav enota VVZ Prule za 150 otrok. Gre predvsem za otroke iz Stare Ljubljane, zdaj izdelujejo glavne projekte.«

— Pogosto slišimo med ljudmi pa tudi novinarji na raznih sejah, da gradnje zaostajajo za programom, zlasti zaradi dolgotrajnega postopka za pridobivanje investicijske tehnične dokumentacije, zaradi komunalno pomanjkljivo opremljenih zemljišč. Kako bi torej ocenili, kar je bilo narejenega doslej?

»Kako je po drugih občinah, točno ne vem, zato o tem ne morem govoriti. Za občino Center pa navkljub vsemu lahko rečem, da za programom vendarle ne zaostajamo tako hudo — dosedanji zastoj so bili objektivne narave, in je bilo vendarle veliko narejenega.

Toda rad bi povedal nekaj drugega. To je seveda moje osebno mnenje. Prav je, da imamo toliko in toliko vrtcev, potrebujemo jih. Tudi jasli. Mislim pa, da si bomo morali v prihodnje prizadevati, da bi matere lahko uveljavljale daljše porodniške dopuste. Da bi bile doma z otrokom v njegovih prvih, najnežnejših mesecih, ali če hočete, letih življenja. Tega seveda ne bo mogoče uresničiti jutri, toda sčasoma bomo morali matere stimulirati, da bodo nekaj časa ostale doma pri otrocih, z otroškimi dokladi, s primernimi cenami seveda, zlasti za družine z nižjimi dohodki.«

K. A.

Ivan Hafner, rojen: 14. 12. 1929 v Ljubljani, profesor industrijske pedagogike.

Leta 1948 je končal zadržno »enodirsko šolo« Ljubljani in se zaposlil na Zadrugi zvezi kot planer. Po odslužitvi vojaškega roka se je zaposlil kot učitelj predvojaške vzgoje na VII. gimnaziji v Ljubljani. Med tem časom je tudi opravil pedagoški tečaj in strokovni izpit. Od leta 1959 do 1964 je bil sekretar občinskega odbora SZDL Ljubljana-Center med tem časom pa je končal enoletno politično šolo v Ljubljani in višjo šolo za socialne delavce.

Od leta 1963 dalje je bil najprej pomočnik direktorja, kasneje pa tudi direktor PTT šolskega centra v Ljubljani. V tem času je končal višjo PTT šolo v Zagrebu in fakulteto industrijske pedagogike na Reki.

Ob vsem tem pa je bil ves čas tudi družbenopolitično aktiven, leta 1950 je bil sprejet v ZKI. Ze takoj po osvoboditvi se je kot petnajstletni fant udeležil najpomembnejših mladinskih delovnih akcij, kot so Brčko-Banovići, Samac-Sarajevo in drugih.

Dve mandata dob je bil tudi predsednik krajevne organizacije SZDL Tabor. Veliko je tudi predaval za zvezo mladine na raznih seminarjih in »čajih«, ves čas je aktiven sodelavec DU Boris Kidrič. V prostem času, kolikor ga je ostalo, se je ukvarjal s kulturno prosvetno dejavnostjo, in sicer pri KUD Tine Rožane in prosvetnem društvu Poštar. Na zadnji seji skupščine Ljubljana-Center pa je postal sekretar skupščine občine Ljubljana-Center.

va. Novi sekretar oziroma »prvi« sekretar občinske skupščine bo moral biti veliko bolj političen človek, veliko bolj do vzeten za politične probleme in seveda v skladu s to ugotovitvijo tudi veliko bolj politično izobražen. In ko so na občinski skupščini razmišljali, komu bi zaupali tako pomembno funkcijo, so bržčas pravilno izbrali Ivana Hafnerja, direktorja PTT šolskega centra v Ljubljani. Mladega, polnega polta, volje, skrbnega, politično razgledanega in izobraženega človeka, s poslušom za ljudi, tenkočutnega za bistvene probleme, skratka človeka, ki bo v to smo prepričani lahko zapupane naloge dobro »opravil.«

Pred dnevi smo se v njegovi pisarni na šolskem PTT centru, ki ga bo po devetih letih zapustil, pogovarjali o vseh nalogah, katere ga bodo kot sekretarja čakale. Dejal nam je,

Izdaja občinska konferenca SZDL, Ljubljana-Center — Ureja uredniški odbor: Jože Benčina, Ludvik Burger (gl. urednik), Lojze Cepuš, Vlado Krivokapič, Jože Šircelj (odg. urednik), Blaž Matekovič, Jože Pacek (predsednik ur. odbora), Tatjana Pust, Mišo Javornik, Franc Strle, Jože Sager, Rudi Veselič.

Tiska CGP »DELO« — Časopis izhaja zadnji ponedeljek v mesecu — Oproščeno temeljnega davka po mnenju Sekretariata za informacije IS SRS z dne 13. II. 1973 številka 421—1/72

Nekaj veselja na tesnem

Naša pošta pred Na-mo, zidana pred sto leti, je za sedanji promet seveda premajhna in nefunkcionalna. Najbolj na tesnem so v paketnem oddelku. Posebna stojala za uskladiščenje paketov že zdavnaj ne zadoščajo več, zato uskladiščijo pakete kjerkoli le najdejo kak prostorček. Da pa bi se potem pri izročanju paketov boljše znašli, uslužbenci za svojo uporabo napišejo na gornji desni vogal obvestila o došlem paketu ustrezne oznake kot »hod. omara«, »radiator«, »garaža«, kar pomeni, da je paket shranjen v teh prostorih. Te oznake pa si naslovniki razlagajo po svoje... Tako je pred dnevi prišla

zelo nalepotičena ženska, potisnila uslužbencu v roke obvestilo o došlem paketu in kot navit gramofon zadržala: »Tega ne sprejem! Kaj pa mislijo, da meni, ki imam sodobno opremljeno stanovanje, pošiljajo nekakšne omare za hodnik!«

Tovarišica iz Bežigrada je bila bolj simpatična, saj se je sladko nasmejala svoji navnošti. Ko je prebrala na obvestilu pripombo »radiator«, je mislila, da ga je od nekd dobila za nagrado. Ker sama nima avtomobila, se je urno odpeljala k bratranču v Šiško, da sta skupaj prišla na pošto po »radiator«.